

CUPRINSUL

Mirele	3
Povestea cu un popă și argatul lui, Păcală	11
Povestea ursoaicei.....	22
Povestea lui Saltan-Împărat, a feciorului său, vestitul și viteazul prinț Ghidon Saltanovici și a mândrei domnițe Lebăda.....	27
Basmul cu pescarul și peștișorul de aur	67
Basmul cu domnița adormită și cu cei șapte voinici.....	77
Basmul cocoșelului de aur.....	99

POVESTE A URSOAICEI

Când zorii zilei se crăpară,
Pe-o vreme frumoasă, de primăvară,
Ieși din pădurea cea deasă
Marea împărăteasă,

Ursoaica a sură, după fragi,
Cu ursuleții ei cei dragi,
Ca să se plimbe, să caște gura,
Să le arate și lor natura.
S-a așezat ursoaica sub o salcie bătrână,
Iar puii încep să se joace-n țărână;

Prin mușuroaiele de furnici
Se tăvăleau ursuleții cei mici,
Se luau la trântă, se dau de-a dura,
Chicotind cât îi ținea gura.
Tam-nesam, se ivește un țăran,
Care avea-n mână un fel de iatagan,
Un jungher la cingătoare
Și o straiță la spinare.

Ursoaica, de cum văzu țăranul
Cu sulița, ori iataganul,
Începu să urle
Strigându-și puii nătăfleți,
Chemându-și copilașii risipiți prin pădure,
Pe iubiții ei ursuleți:

— «Hei, copilași,
Ursuleți dragălași,
A dat un om peste noi,

P O V E S T E A
LUI SALTAN-ÎMPĂRAT,
A FECIORULUI SĂU,
VESTITUL ȘI VITEAZUL
PRINȚ GHIDON
SALTANOVICI
ȘI A MÂNDREI
DOMNIȚE LEBĂDA

Stăteau la geam trei fecioare,
Torcând seara din fuioare.
— «De-aș fi eu împărăteasă
(Spunea una din frumoase),

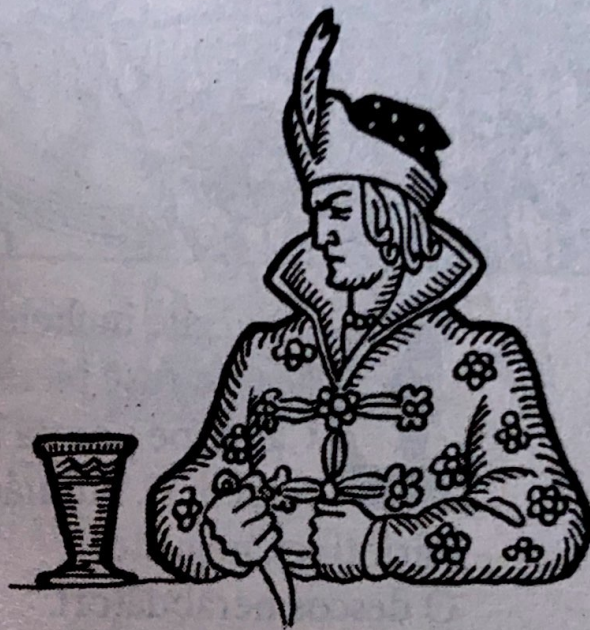
Aș găti niște bucate
Pentru neamurile toate.»

— «De-aș fi eu împărăteasă
(Spunea soră-sa, ochioasă),
Aș țese pânză-n război
Pentru câți oameni sunt goi.»

— «Dac-aș fi eu, bunăoară
(Spune-a treia surioară),
Viteazului împărat
Eu i-aș face un băiat.»

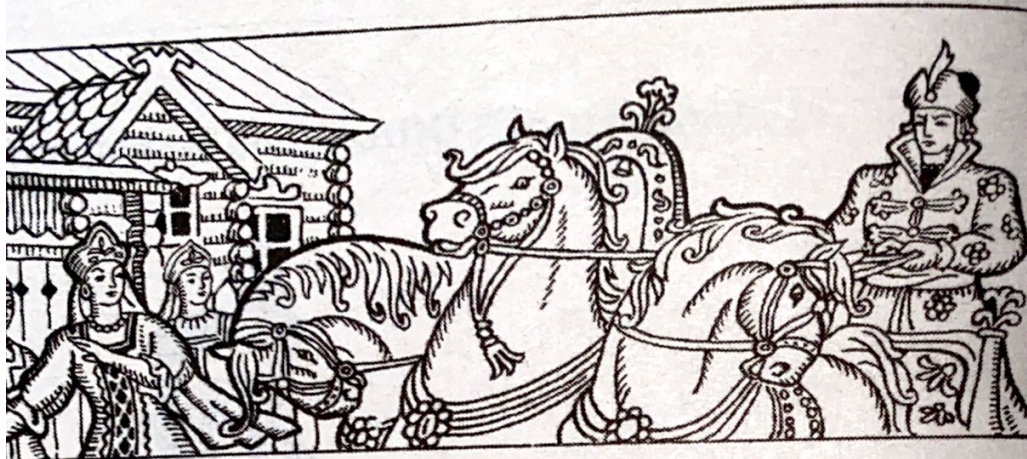
Cum vorba și-o isprăvi,
Încet ușa scârțâi,
Și-n iatac, drept lângă fată,
Împăratul se arată;
Când vorbeau ele-ntr-o doară,
El trecea ferit prin seară
Și din toate i-a plăcut
Vorba celei mici mai mult.

— «Să trăiești, fată frumoasă,
Și să-mi fii împărăteasă!
Un prunc voinicel să-mi vină
Când dă frunza în rugină.
Iar vouă, dragi surioare,
Vă dau ce-ați vrut fiecare,
Dacă veniți din fereastră

MIRELE

De trei zile încheiete
Natașa fuse pierită,
Când, pe poartă buzna dete
A treia zi, buimăcită.

Părinții ei, negustori,
O descos nerăbdători.
Nu-i ascultă ea, nici gând,
De-abia suflă tremurând.

Îndelung, mumă și tată
Au rugat-o, i-au dat ghes,
Până ce o lasă baltă:
Cu nimic nu s-au ales.
Natașa iarăși arată
Veselă și-mbujorată,
Cu prietenele ei
Stă la poartă iar, sub tei.

Cum stătea așa, în poartă,
Cu codanele-mpreună,
O troică-n față, deodată
Le-a zbugnit, ca o furtună,
C-un flăcău ce sta-n picioare
Și mâna în goana mare
Caii înveliți cu pături,
Dând pe toată lumea-n lături.

Când e-n dreptul lor, și-aruncă
Ochii; Natașa, la fel,
Și-ncremeni ca o stâncă
Pe când, vifor, trece el.